

смъртно раненъ въ еднѣ войнѣ противъ Персы-тѣ и умрѣ слѣдъ едно кратко царуваніе по-малко отъ двѣ години. Слѣдъ като го нарани непріятелско-то оръжіе той взе еднѣ шепѣ отъ кръвѣтъ си, и като ѿ хвърляше разгнѣвенъ къмъ не-бе-то извикнѣ: «Ты мя побѣди Галлилеянино!» Подъ неговы-тѣ наслѣдници не само христіани-тѣ ся защищавахѣ, нѣ скоро и язычници-тѣ ся гоняхѣ.

Тѣй силно ся обрѣхѣ обстоятелства-та. Въ това врѣме на спокойствіе-то ся повдигахѣ и крайны-тѣ граници на христіанство-то напрѣдъ и ся укрѣпихѣ въ Абиссиніѣ, Персіѣ, Арменіѣ и Грузіѣ (виж. стр. 9); даже и Готти-тѣ при рѣкѣ Дунавѣ, видѣхѣ знамя-то на распятый-тѣ принесено въ тѣхны-тѣ граници. Това Нѣмско плѣме на брѣгъ-тѣ на Черно-то море, угрозяваше вече отъ рано врѣме чрѣзъ грабителны-тѣ си нападенія отъ странѣ на Дунавѣ, граници-тѣ на Римскѣ-тѣ имперіѣ; и до Константиново-то врѣме мнозина отъ царіе-тѣ и махѣ силны боеве съ тѣхъ. Константинъ взе 40,000 отъ Готты-тѣ въ своѣ-тѣ службѣ и съ това ся упаци отъ нападенія-та имѣ.

Прѣзъ многочисленны-тѣ сношенія съ южны-тѣ плѣмена, не можеше да не ся съобщи на тѣхъ и духовный квасъ кой-то, въ онова врѣме проникнѣ въ Римскѣ-тѣ имперіѣ; и вече отъ свои-тѣ похытителны походы, Готти-тѣ донесохѣ съ себе безъ да знажѣ, сокровища кой-то за тѣхъ станѣхѣ много важни, т. е. *плѣнениы-тъ христіа-*